

Fakirlik nedir?

İnsanın fakirliği, onun muhtaç yaratılmış olması demektir. Yani insan, kendi başına yetemeyen, ihtiyaçlarını kendi kudretiyle karşılayamayan bir varlıktır. Fakirlik muhtaç olunan şeyin yokluğudur. İhtiyaçları çok, sermayesi yok hükmündedir.

İnsanın Maddî Fakirliği

İnsanın maddî fakirliği, **bedenine ve hayat şartlarına dair ihtiyaçlarının çok**, bu ihtiyaçları karşılayacak **kudretinin sınırlı** olmasıdır.

Nefese muhtaçtır; ama nefesi yaratamaz.

Çünkü yaşamasının temel şartı olan nefes, onun iradesiyle değil, kendisine her an verilen bir ikramdır.

Rızka muhtaçtır; ama rızkı icad edemez.

Çünkü insan çalışır ama rızkı var edemez. Rızkı yaratan ancak Allah olduğu gibi takdir eden de O'dur.

Suya muhtaçtır; ama suyu var edemez.

Çünkü hayatı ayakta tutan bu nimetin kaynağı insanın elinde değildir. Allah yaratmasa bir damla su icad edemez.

Sağlığa muhtaçtır; ama onu elinde tutamaz.

Çünkü beden, senin değil, Onu yaratanın emriyle işler.

Şifaya muhtaçtır; ama şifayı veremez.

Çünkü ilaç sebep olur, ama iyileştiren insanın değil, sebebin ötesindeki bir iradedir.

Güneş ışığına muhtaçtır; ama ışığı yakamaz.

Manevî Fakirlik (Duyguların ihtiyacı)

İnsan sadece etten, kemikten ibaret bir varlık değildir. Onun **manevî bir dünyası**, derin duyguları ve sonsuz ihtiyaçları vardır. İşte insanın asıl **fakrı (yoksulluğu)** da burada başlar: **İhtiyaçları sınırsızdır; fakat onları karşılayacak kudret ve sermaye kendisinde yoktur.**

Aşağıda bunu **manevî duygular - ihtiyaçlar - fakr** ekseninde izah edelim:

1- Kalbin İhtiyacı: Muhabbet (Sevilmek ve Sevmek)

İnsan sevilmek ister, değer görmek ister, kalbini bağlayacak bir muhatap arar. Ama insan kalbi **geçici sevgilerle doymaz**. Fânî bir sevgili, kalpteki **ebediyet arzusunu** tatmin edemez. Sevdiği her şey ya değişir, ya uzaklaşır, ya ölür

Fakr: Kalp sonsuzu ister; insan ise ancak fânî sevgiler sunabilir. Bu yüzden kalp **Allah'ın muhabbetine muhtaçtır**, insan kendi başına bu ihtiyacı karşılayamaz.

2. Ruhun İhtiyacı: Mâna ve Gaye

İnsan sadece yaşamak istemez; **neden yaşadığını** bilmek ister. “Niçin varım?” “Bu hayat neye hizmet ediyor?” “Ölümden sonra ne var?” Bu sorular ruhun açlığıdır.

Fakr: Ne bilim, ne felsefe, ne servet bu sorulara **tatmin edici ve kesin** cevap veremez. İnsan kendi aklıyla bu manayı **üretmeye güç yetiremez**. Ruh, **vahye ve ilahî manaya muhtaçtır**.

3. Vicdanın İhtiyacı: Adalet ve Temizlik

İnsan zulme tahammül edemez, haksızlığa isyan eder, adalet ister. Ama: Dünyada çoğu zaman zalim cezasız kalır. Mazlumun hakkı tam verilmez. Vicdan “Bu kadar mı?” diye feryat eder

Fakr: İnsan kendi adaletiyle vicdanını susturamaz. Vicdan, **mutlak adaletin** varlığını ister. Bu da ancak **ilâhî bir mahkeme** ile mümkündür.

4. Aklın İhtiyacı: İtminan (Tatmin ve Sükûn)

Akıl delil ister, mantık ister, sağlam bir dayanak ister. Ama: Şüpheler bitmez “Ya şöyleyse?” soruları zihni kemirir. Ölüm, yokluk, kader gibi meseleler akli sarsar

Fakr: Akıl tek başına huzur üretemez. İman olmadan akıl **ya gurura ya vesveseye** düşer. Aklın itminanı, **iman nuruna muhtaçtır**.

5. Nefsin İhtiyacı: Hudut ve Terbiye

İnsan nefsi ister, arzular taşar, sınır tanımaz. Ama: Her istek tatmin edilse daha fazlasını ister. Serbest bırakılan nefis insanı **esir eder**. Hevâ, huzur değil pişmanlık üretir

Fakr: İnsan nefsi kendi kendini terbiye edemez. Nefis, **emir ve yasaklara**, yani ilahî ölçülere muhtaçtır.

6. İnsanın En Büyük Manevî İhtiyacı: Ümit ve Dayanak

Hastalık gelir, ölüm gelir, ayrılık gelir, musibet gelir. İnsan sorar: “Buna kim engel olacak?” “Beni kim tutacak?” “Sonunda ne olacak?”

Fakr: İnsan kendine bile dayanamaz. Servet gider, güç biter, dostlar dağılır. İnsan **sonsuz kudret sahibi bir Dayanak** olmadan ayakta kalamaz.

7. Duyguların İhtiyacı: Ebediyet

İnsanın sevinci geçici olmak istemez. Hüznü teselliyle değil, **tam bir telafiyle** susmak ister. Sevdiği şeylerin **bitmesini değil, sürmesini** arzu eder. “Keşke hep böyle kalsa...” “Hiç ayrılık olmasa...” “Bu güzellik yok olmasa...” Bu cümleler insanın **duygularının dilidir**.

Fakr: Duygular **ebedî ister**, fakat insan ebediyet veremez. En uzun ömür bile, kalbin istediği “hep” kelimesini karşılamaz. İnsan, duygularının istediği bu ebedî mutluluğu **kendi eliyle üretemez**. Demek ki duygular, **fânî bir dünyaya değil, ebedî bir yurda göre yaratılmıştır**.

8. Hayalin İhtiyacı: Sonsuzluk

Hayal, insanın sınır tanımayan penceresidir. İnsan birkaç metre karelik bir odada oturur. Ama hayaliyle asırları dolaşır. Bir an içinde geçmişe gider, geleceğe uzanır. Bir ömre sığmayan şeyleri bir saniyede düşünür. Hayal **sonsuzluğa doğru koşar**, ama beden yerinde kalır.

Fakr: İnsanın hayali sonsuz ister, fakat onu gerçekleştirecek **ömür yok, kudret yok, imkân yoktur**. İnsan hayali kadar büyük, ama gücü kadar küçüktür. Bu uçurum, insanın **fakrının en açık göstergelerinden biridir**.

9. Korku Duygusunun İhtiyacı: Mutlak Güvenlik

İnsan sadece arzu etmez; aynı zamanda korkar. Ölümünden korkar. Kaybetmekten korkar. Yalnız kalmaktan korkar. Yok olmaktan korkar

Fakr: İnsan korkularını **tamamen susturamaz**. En güçlü olduğu anda bile, kalbin arkasında bir titreme kalır. Kilitler kapıyı korur, ama **kaderin hükmüne karşı koruyamaz**. Demek ki korku duygusu, **her şeyi koruyan bir Kudret’e sığınmak** için verilmiştir.

10. Hatırlanma Duygusunun İhtiyacı: Unutulmamak

İnsan ölmekten çok, **unutulmaktan korkar**. Bir iz bırakmak ister. Ardında bir hatıra ister. Yok sayılmak istemez

Fakr: En meşhurlar bile unutulur. İsimler silinir, mezarlar kaybolur. Bu duygu, **ebedî bir hafızaya yazılma** arzusudur.